

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Un jubileu.

Zece ani de păstorie a P. S. Sale Dr. Iuliu Hossu, episcopul Gherlei.

Ziua de 4 Decembrie, a. c., a fost o zi de mare sărbătoare pentru dieceza noastră. In aceasta zi s'au împlinit zece ani de când Prea Sfințitul nostru Arhiepiscop, *Dr. Iuliu Hossu*, guvernează turma încredințată Lui, cu atâta înțelepciune și dragoste părintească. — Adevărat că în Gherla s'a și serbat după vrednicie. Dumnezeu însuși pare că a ocrotit-o, căci pe cerul albastru, strălucia un soare dulce de primăvară, un soare ce împreună cu noi se bucura de bucuria noastră.

In decursul sf. Liturgiei a cântat imnuri ocazionale corul disciplinat al Academiei Teologice și al Șc. Normale de fete, sub conducerea dlui Prof. Ghiețe. M. On. D. Coste, a tinut o cuvântare ocazională, în care se roagă pentru Bunul Arhiepiscop, iar la sfârșitul Liturgiei s'a oficiat un Te-Deum.

După terminarea serviciului divin, toți preoții din gremiu merg să ureze bine și ferice Arhiepiscopului lor, în frunte cu Ilustrisimul Domn Dr. Oct. Domide, care ține o vorbire minunată; remarcă meritele mai însemnate, accentuând zelul neobosit și astfel aduce elogiul marelui Arhiepiscop și bunul păstor. In răspunsul său, la cuvintele călduroase ale Ilustrisimului vicar general, P. S. Sa oferă suma de

Au ieșit calendarele.

Vestim pe cetitorii noștri, că mult așteptatele calendare sunt gata și am și început trimiterea lor. Ele au învelitoare nouă, foarte frumoasă, și o mulțime de chipuri, dintre cele mai alese și interesante.

Calendarele pentru popor cuprind articole de Prea Sf. Sa Episcopul Alexandru al Lugojului, Gavril Todica, A. Melin, Petrea Dascălul, Iuliu Maior, Dr. Coriolan Suciu, I. S. Ordeanu, Ion Pop-Câmpeanu, Iuliu Domșa, Ioan Pop-Zeicani, Ioan Gârleanu și alții.

Amintim încă odată, că aceia dintre abonații noștri, cari au plătit abonamentul la gazetă înainte, pe anul întreg, capătă calendarul poporal cu 17 lei. Cine dintre acești abonați trimite 19 lei la adresa noastră, capătă calendarul acasă, cu poșta plătită.

In librării calendarele populare se vând cu 20 lei. Tot cu acest preț capătă calendarele și aceia dintre cetorii noștri cari n'au plătit întreg abonamentul pe 1927.

Cine nu și-a comandat până acum calendarul, să grăbească să și-l comande, căci nu mai avem decât foarte puține necomandate!

100,000 Lei, pentru ajutorarea momentană a văduvelor și orfanilor de preoți; gest, ce a fost primit de cei prezenți cu-lungi și vii aplauze. — Tot astfel și parohia romano-catolică și armeano-catolică, unele autorități din loc și reprezentanții mai multor societăți, precum și multe persoane particulare mai distinse din oraș, vin și felicită pe vrednicul Arhiepiscop, dorindu-i viață lungă și păstorie fericită.

Un gest laudabil și care foarte plăcut l-a surprins pe Arhiepiscopul nostru, a fost cel al doamnelor din loc cari în vigilia jubileului s'au înființat în „Reuniune Mariană“ pe care doamnele o aduc cadou Prea Sfințitului pentru ziua jubileului său. Prea Sfințitul Episcop remunerează acest gest, dăruiind cel dintâu 5000 lei pentru fondul societății.

La episcopie apoi se dă un prânz, la care participă numeroși invitați din oraș.

Dupa amiazi la 5 ore în localul Școlii Normale de fete, are loc un frumos și bine reușit concert, dat de studenții dela Academia Teologică și de elevii și elevele școlilor diecezane.

Școala, atât la intrare, cât și pe coridor, scări, și sală, era îmbrăcată în brad și înfrumusețată într'un mod atrăgător, mulțumită istețimei elevilor dela Șc. Normală

Înălțător este momentul sosirii Preasfințitului Arhiepiscop. La poartă este primit de corul elevilor, pe scări de al elevilor, iar în sală de al clericilor. După ce se cântă „imnul Patronului“ de Fr. Hubic, clericul *Ioan Coroian*, președintele Soc. Alexi-Șincai, prin frumoase cuvinte arată însemnătatea zilei de 4 Decembrie, amintind străduința Păstorului Mare în îngrijirea ce o poartă turmei sale și a păstorilor ei, încât n'a voit să piardă nici un moment, ci în zelul său neobosit de „apostol“, l-a cercetat pe toți acasă, în munți și văi, în locurile cele mai neumbrate — de multe ori chiar cu pericolul de a-și pierde viața — a alergat condus de dragostea părintească să-și mângăie, binecuvinte și întărească pe fiii săi iubiți.

Programul bine aranjat a reușit foarte bine. Foarte frumos a cântat corul școlilor diecezane, în special al Șc. Norm. de fete, mulțumită conducătorului: Prof. Ghiețe. — In mod aproape artistic au fost executate câteva bucăți de orchestra Acad. Teologice, încât tot publicul, în frunte cu Ilustris. d. Episcop, a rămas foarte mulțumit și adânc impresionat de muzica plăcută și execuția foarte bine reușită a orchestrei ce promite mult. Și apoi ca din șirul preoților, domnilor, doamnelor, tinerilor și tinerelor, cari au adus urări Prea Sf. Arhiepiscop, să nu lipsească nici copiii nevinoși, un copilăș, *Gheorge Forna*, în numele tuturor, aduce un buchet frumos „Iubitului Părinte“

La toate aceste semne de dragoste, scumpul nostru Arhiepiscop, a rămas adânc mișcat, și mulțumește tuturoara pentru iubirea manifestată față de dânsul, îndemnând pe toți la o viață conform dorinței lui Isus, iar pe viitorii preoți, învățătoare și învățători, îi îndemnă din tot sufletul, ca în viață, nu în discordie, ci mână 'n mână, în cea mai perfectă armonie și înțelegere, să lumineze poporul nostru românesc cu lumina lumii, care este Hristos, spre binele de obște al Bisericii lui Hristos și al neamului nostru scump.

Delabăsești.

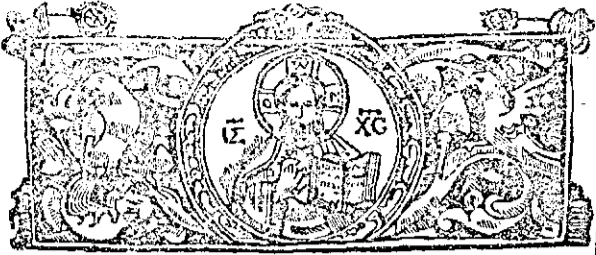
Și-a zidit biserică — din fragi. Cam greu de crezut, și totuși e așa. Un preot din America, din jurul râului Missouri, avea o biserică gata-gata să se dărâme. Ce era să facă? Credincioșii n'aveau bani, ca să-și zidească una nouă. Preotul s'a dus atunci la un bătrân din oraș să cerut bani împrumut, și anume 50 de mii de dolari, și s'a apucat și a zidit biserică pe barba lui. Oamenii au rămas uimiți când au văzut ce face preotul. Dar preotul nu s'a sînchisit câtuș de puțin, ci a zidit biserică până în capăt. Când a gătat-o, a chemat curatoratul și l-a rugat să-i de-a oarecare cinci jughere de pământ în arândă pe cinci ani. Un membru al curatoratului i-a și dat cinci jughere, dar pe un deal pietros.

Preotul n'a zis nimănui nimica, ci și-a luat doi-trei oameni din curatorat și s'a apucat să planteze fragi (câpșuni). La un an a vândut câpșuni, încasând 2260 dolari. După patru ani el încasase 10,000 dolari.

Văzând oamenii cecece a făcut preotul, s'au apucat și ei și și-au plantat câpșuni, așa că fiecare om are câte un pământ mai slab plantat cu câpșuni, din cari fac o grămadă de bani. Ajungând în forma aceasta la bunăstare, oamenii au început să plătească și ei din capul banilor, așa că în 2—3 ani biserică cea nouă e plătită gata.

Celorce le place să tot umble la cerșit pentru zidiri de biserici, le-ar putea sluji de pildă întâmplarea aceasta.

Cel dintâi episcop Japoniez. Sfântul Părinte dela Roma și-a pus în gând, de când cărmuiește naia bisericii, să așeze în toate țările episcopi din sânul poporului aceluia a cui e țara. Zilele trecute a hirotonit pe cel dintâi episcop catolic din neamul Japonezilor. Mare a fost bucuria Japonezilor cu acest prilej. Guvernul Japoniei a și trimis cu acest prilej o telegramă de mulțumită sfântului Părinte, făgăduind că se va nuzia a ajutama biserică catolică din Japonia.

Apostolul Duminicii.

Duminica XXVII. după Rusalii. Efeseni 6, 10-17.

Fraților, întăriți-vă întru Domnul, și întru tăria puterii lui.

După ce în cap 5 stich 15 și până la cap 6, stich 9 a epistolei sale către Efeseni sf. Pavel vorbește despre viața creștinilor, arătând cum trebuie să fie, și apoi despre datorințele bărbaților și ale femeilor, precum și despre ale copiilor față de părinți și ale stăpânilor față de slugi — în stihurile 10—17 ne arată cum trebuie să ne purtăm toți creștinii fără deosebire. Adecă toți trebuie să ne pregătim de luptă împotriva vrăjmașilor celor din lăuntru și din afară ai mântuirii. Iar în lupta aceasta mare, de unde să cerem întărire, dacă nu dela Domnul nostru Isus Hristos, cu care suntem în legătură tainică. În tăria puterii lui noi vom afla o comoară nesecată.

Imbrăcați-vă întru toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva meșteșugirilor diavolului.

Dumnezeu însuși ne dă armele, de cari avem cu atât mai mare lipsă în lupta aceasta, cu cât suntem prea slabi pentru o luptă atât de mare, mai cu seamă când se știe că potrivnicul nostru este însuși diavolul, care se luptă împotriva noastră și se folosește de tot felul de **ATAPIE** și de **ATAPIE** indeamnă deci apostolul, să **ATAPIE** întru toate armele lui Dumnezeu,

pentru că nu avem a lupta împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva căpeteniilor, și a domni-

lor, și împotriva stăpânilor întunecului veacului acestuia, împotriva duhurilor răutății celor de supt cerii.

Lupta nu se dă împotriva oamenilor — împotriva »trupului și a sângelui« — ci împotriva diavolului și al întreg alaiului care-l urmează. »Căpeteniile și domniile și stăpâniile« sunt de fapt cete îngurești, dar aici sunt a se înțelege cete de diavoli cari stăpânesc lumea cea păcătoasă și întunecoasă. Locuința lor este supt ceriu, adecă în aierul cel din jurul pământului, care se numește tărie.

Pentru aceea luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva în ziua cea rea, și toate isprăvindule, să stați.

Impotriva astoriei de dușmani aprigi trebuie să luptăm cu mare zor. Armele date de Dumnezeu avem să le folosim »în ziua cea rea«, adecă în ziua când diavolul va porni atacul, adecă ispita.

Stați dreptăcea, încingându-vă mijlocul vostru cu adevărul, și imbrăcându-vă cu platoșa dreptății.

Și acum sf. Pavel începe să descrie pe rând armele de lipsă și să le arete însemnătatea. Înainte de toate soldatul trebuie să aibă o cingătoare (cinetură) bună, care ține strânse hainele pe trup. Această cingătoare este adevărul, fără de care zădărnice luptă împotriva diavolului, care este minciună, și tatăl minciunii, după cum îl numește sf. Scriptură.

Un luptător de pe vremea sfântului Pavel n'avea ce căuta în luptă fără platoșă, adecă fără cămașa de zale, care-i acoperea pieptul, pentru că lupta pe atunci se dădea față în față și aproape piept la piept. Această platoșă este dreptatea. Sfântul Ioan Gurădeaur ne spune despre această virtute următoarele: »Virtutea dreptății să fie creștinului ceea ce ostașului în vechime îi era platoșa, cu care-și scutea pieptul. Celce nu gândește, nu plănuește și nu lucră nimica împotriva dreptății, acela are

conștiință bună, care este platoșa împotriva tuturor vrăjmașilor celor spirituali«. Sf. Pavel înșiră și celelalte arme de luptă spunând:

și încălțându-vă picioarele voastre, fiind pregătiți pentru evanghelia păcii;

Nimenia nu se poate lupta desculț, pentru că în cazul acesta s'ar putea împunge la picioare. Îi trebuie deci încălțăminte de luptă, bocanci buni. În lupta împotriva diavolului locul încălțămintelor îl ține răvna de a lupta. Iar răvna aceasta i-o împărtășește evanghelia lui Hristos, »darul și adevărul«, care, »prin Isus Hristos a fost« (Ioan 1, 17). Din acest adevăr și dar izvoarește adecă în sufletul omului pacea aceea internă, — pacea cu Dumnezeu, pacea cu sine însuși, pacea cu deaproapele — iar din pacea aceasta izvoarește răvna vitează pentru lupta împotriva vrăjmașilor lui Dumnezeu și ai oamenilor, după cum așa de frumos ne tâlcuește învățatul Teodoret. Dar mai trebuie ceva, să fim adecă gata de luptă:

luând peste toate pavăza credinții, cu carea veți putea stânge toate săgețile vicleanului cele aprinse.

În vremurile vechi nici un soldat un mergea la războiu fără pavază, adecă fără scut, cu ajutorul căreia se apăra de săgețile dușmanului. Precum se apăra soldatul din vechime de răutatea săgeților, de multe ori înveninate ori roșite în foc, așa este și credința un scut, de pe care sar toate săgețile cele înveninate și aprinse ale diavolului.

Și coiful mântuirii luați și sabia Spiritului (care este cuvântul lui Dumnezeu).

Pentru ca un soldat din vechime să fi fost pe deplin înarmat coiful adecă mai avea lipsă de de un fel de pălărie de oțel, cum o poartă și astăzi soldații noștri în războiu, și de sabie. Precum scutește coiful capetele soldaților de rănilile cele mai primejdioase,

Foia „UNIRII POPORULUI“.

Colindă.

Toată oastea creștinească
Astăzi să se veselească:
O stea mare s'a ivit
Sus la sfântul Răsărit
Și străluce cu tărie
Veste mare, bucurie,
Că veșnicul Dumnezeu
A trimis pe Fiul său,
Să se nască'n Viflaim
Precum prorocie avem
Și să facă mântuire
Dela veșnica pierire
Lui Adam celui căzut
Cu tot neamul de demult,
Ca și la ceilalți toți
Următori ai lui nepoți.
Mântuirea se vestește
Precum steaua strălucește
Că la sfântul Răsărit
Sfântă lege s'a sădit
Legea sfânt'a Domnului
Mântuirea omului.
La Apus și Mizănoapte
Era intunec foarte
Iar la Răsărit lumină,
Prins'a legea rădăcină

Sădită de Dumnezeu
Prin cel iubit Fiul al său.
Răsăritul cel de sus
S'a vestit și la Apus
Și 'n părțile lumi toate
Precum și la Mizănoapte
Că s'a născut pe pământ
Astăzi Mesia cel sfânt.
Aceste au dovedit
Și trei Crai din Răsărit
Și păstorii mărturie
C'au văzut ce va să fie
Când ingerii sus cântau
Și ei încă fluerau
Întru cinstea lui Isus
Cu puterile de sus
Alergat-au ca să vază
Și afară 'nflășiat
Pruncul în iesle culcat
Și Fecioara preacurată
Lângă el sta supărată
Că în Vifleem oraș
Nu și-a căpătat sălaș
Și-a născut pe Fiul sfânt
În iesle jos pe pământ.
Irod, marele 'mpărat
Foarte rău s'a supărat
Din vorba celor trei Crai
Ș'a făcut un mare vai,
Ca și Iuda cel viclean
S'a făcut mare dușman
De toți pruncii i-a tăiat

Căți împrejur a aflat
Și-a gândit făr' de folos
Să taie și pe Hristos.
Pe Hristos nu l-a tăiat
Tatăl sfânt l-a apărât
Că un inger a trimis
De-a spus lui Iosif în vis
A lui Irod cuget rău
Spre Fiul lui Dumnezeu
Și-a sculat pe Maria
Și-au fugit din Iudeia.
Până la Egipt s'au dus
Cu du'cele prunc Isus
Și-a scăpat de moarte grea
Că Irod făcea ce vrea.
Scapă Doamne cu tărie
Pe toți cari se roagă Ție
Și praznicul luminat
Ce cu drag l-am așteptat
Fă-l la toți de bucurie,
Amin, Doamne, slavă Ție!

Ioan Axente
elev cl. VIII, liceul din Blaj.

Raiul bărbaților leneși. Nu departe de orașul Baku (Kusia) locuiește un popor, care se numește Iassai. Acolo bărbații nu fac nimic, decât lenevesc, fumează, dorm și hoinăresc. Femeile doboară copacii, fac cărbuni, duc toate poverile în spate, iară bărbații lor se uită la ele.

Intocmai așa-l apăra și pe creștin, în lupta sa față de diavolul, mântuirea, adică nădejdea mântuirii în lumea cealaltă, care ne păzește de toate ispitele, și luptele lumii acesteia.

Cea din urmă armă de apărare este sabia Spiritului (care este cuvântul lui Dumnezeu). Cuvântul lui Dumnezeu nu este numai sfânta Scriptură a Vechiului Testament, ci mai cu seamă învățătura creștină, în care vorbește și prin care lucrează Spiritul Sfânt. Acest cuvânt al lui Dumnezeu este o armă; »mai ascuțită decât toată sabia ascuțită de amândouă părți, și străbate până la despărțirea sufletului și a spiritului, a închieturii și a măduvei, și »judecă cugetele și gândurile inimii« (Evrei 4, 12). Dar nu numai lăuntru omului îl curăță cuvântul lui Dumnezeu, ci și cele din afară, pentru că își face cale prin buzele noastre, și omoară tot ce găsește minciună, înșelăciune și păcat în calea sa. Și apoi mai are cuvântul cel scris al lui Dumnezeu, din Vechiul și Noul Testament, o însușire, că-l mângâie pe om în ceasurile grele ale durerilor, când oamenii și toate meșteșugurile lor nu mai sunt în stare să ne dea ajutor. Ne ridică din groapa deszădejii, ne trezește la o nouă viață, și ne îndreaptă pașii spre lumina nădejii în bunătatea cea nemărginită a lui Dumnezeu.

* *

Cel mai mare dușman al nostru este fără îndoială diavolul și ingerii lui. Ei ne sunt dușmani de moarte mai cu seamă pentru aceea, că bine știu că noi, oamenii cinstiți și cu frica lui Dumnezeu, vom ocupa locurile acelea pe cari le-au stăpânit, înainte de căderea lor, ei în ceruri. Fiindcă diavolii nu-și pot răsbuna asupra lui Dumnezeu, își răsbună asupra oamenilor. Marea lor dușmănie împotriva noastră se vede din întreaga istoria sfântă. Căpetenia lor l-a ispitit pe Hristos, a ademenit la păcat pe Adam și Eva, l-a făcut trădător pe Iuda, a strica și nimicit averea dreptului Iov.

Trei pustnici

S. Pavel, S. Antonie și S. Simion Stâlpnicul

I

În anii 300—500 după Christos, mulți creștini se retrăgeau departe de șgometul lumii deșerte, ca să trăiască simplu și adânciți cu toate cugetele în învățătura Mântuitorului și îndreptându-și dorințele numai spre curățirea sufletului și dobândirea împărăției lui Dumnezeu. Căci »ce folosește omului de ar câștiga toate bogățiile pământului, dar și-ar pierde sufletul?« — »Numai un lucru ne trebuiește»: fericirea de vezi.

Acești creștini, retrași de lume și de năcazurile ei, se numiau *pustnici* sau *eremiți*, fiindcă cei mai mulți se retrăgeau în singurătatea unor peșteri sau pustietăți.

Nicăiri nu a înflorit viața aceasta ca în *Egipt*, unde mii și mii de inși se lăpădau de dulceața amară a lumii acesteia, de toate averile, de toate plăcerile, și de bună voce se asrăcundeau în singurătate, trăind în sfârșacie după lucrul palmelor și înaintând pe cărarea desăvârșirii și a curățeniei, după învățătura lui Christos: »Feriți-vă de curățirea cu inima, că aceea vor vedea pe Dumnezeu«.

În adevăr, ei trăiau retrași dar mai multe vedeau decât cei ce trăiau în orașele mari.

Dar lupta cea mai groznică o dă diavolul împotriva bisericii (»Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi biserica mea și porțile iadului nu o vor birui pe ea — Matei, 16, 18 —) și a slujitorilor ei (»Simone, Simone, iată satana v'a crot pe voi să vă cearnă ca grâul« — Luca 22, 31 —) Și de aceasta nu trebuie să ne mirăm, pentru că slujitorii lui Dumnezeu luptă în lumea aceasta împotriva împărăției diavolului. Că ce primejdios este pentru noi diavolul, se vede și din cuvintele sf. apostol Petru, care în prima sa epistolă catolică spune: »Fiți treji, priveghiați, pentru că potrivnicul vostru, diavolul, umblă ca un leu răcnind, căutând pe cine să înghiță« (5, 8).

Dupăcum ne dă Dumnezeu, îndată după naștere, fiicăruia dintre noi, câte un inger păzitor, așa ne dă și căpetenia diavolilor, îndată după ce ne-am născut, pe un argat al său, care să ne ispitească într'una. Așadar lupta noastră e grea și ține într'una. Ferice de celce ascultă sfaturile date de sf. Apostol Pavel în apostolul de astăzi și se înarmează împotriva dușmanului său de moarte, și nefericit și vai și amar de copul aceluia, căruia nici că-i pasă de diavolul și astfel ajunge stăpânit de el.

IULIU MAIOR

Paza mașinilor și a uneltelor agricole.

De acum încolo are să vină zăpadă și ploaie. Umezeala face să ruginească uneltele de fier. Rugina mănâncă fierul. Celea mai multe unelte sunt de fier și dacă nu le grijim, acum se strică mai tare, ca și vara când le folosim. De aceea trebuie să le ferim de ploaie, punându-le în șoproave la adăpost. E bine să le ungem cu puțină untură, ca umezeala să nu prindă de ele. Coasele și sapele încă trebuie unse. Altfel la anul va trebui să cumpărăm altele.

Vedeau lucruri negrăite și necuprinse de mintea muritorilor de rând.

Dela marele oraș egiptean Alexandria spre miazăzi, în lăuntru și mai în lăuntru țării, până la Faimum și ținutul piramidelor, s'au înființat ba ici, ba colo, numeroase colonii de eremiți. Cele mai renumite așezări erau la:

Nitria, un ținut deluros, cu pământul imbibat de natron (șarca mării). Pe aici s'au retras vr'o 5000 de pustnici, trăind parte câte unul, alții câte doi într'un bordeiu, iar alții în grupe mai mari, sub un adăpost. Mai marele societății se numia abate, stareț sau părinte. El, ca mai bătrân, învăța și îndrepta pe cei mai tineri. Câte-unii erau și preoți sfințiți. Grosul eremiților se recruta dintre funcționarii, negustorii, meseriașii, plugarii, soldații etc. cari esiau în singurătate. În sapte cuptoare li-se cocea pâinea de trebuință. Pe un deal era biserică, unde se adunau cu toții la închinări și rugăciuni. Lângă biserică își aveau locuințele controlorii, cari judecau neînțelegerile și abaterile. Erau anume înaintea bisericii trei palamieri. La cel dintâiu se isprășiau eremiții, cari făceau ceva gresală. La al doilea se pedepseau hoșii, cari navăliau în colonia eremiților. La al treilea se pedepseau alți venetici, tulburători de rânduală.

Tot în apropiere de biserică se afla și ospătăria pentru oaspeții străini, cari veniau să-i cerceteze. Timp de o săptămână oaspeții erau ținuți gratuit cu mâncare și locuință, în

DE PRIN SATE.

Sfintirea bisericii din Pelisor, jud. Târnava-Mică

Nu vă adunați comori pe pământ, ci vă adunați comori în cer pe cari furii nu le fură și molile nu le strică.

Sâmbătă în 3 Decembrie 1927 o ceată de domni din Blaj mergeau vesel pe drumul ce duce dela Medias spre miazăzi, pe poarta Moșnei, către Pelisor. Era Reverendisimul Domn Dr. Ioan Balan, canonic mitropolitan, doi profesori dintre cari unul cu soția sa și trei studenți în teologie. Cu ei era și părintele greco-catolic din Pelisor Victor Gîzdavu.

Drumul era bun, aerul domol, regiunile frumoase, deși amorteala iernii făcuse de mult să cadă frunzișul de pe arbori, să amutească cântul păsărilor și livezile cu pomii și pădurile de pe culmea dealurilor, ce înconjură drumul de o parte și de alta, priviau spre drumuți cu o tăcere sărbătorească. Dumnezeu, care împodobeste toate, le dădu și acum o podoabă, flori minunate de promovoaș.

Unde mergeau cu plăcere acești drumeteți? De ce inima lor era plină de veselie?

Mergeau la o sărbătoare rară, la sfintirea Casei Domnului, în comuna Pelisor.

Tot satul era în sărbătoare: nu numai credincioșii greco-catolici ci și ortodocșii și sașii. Căci frumoasa biserică nouă cu turn nou, cu clopote noi, așezată în cel mai frumos loc al satului, de mult și cu drag așteptată de poporul credincios, s'a ridicat ca prin minune, prin ajutorul lui Dumnezeu și prin truda oamenilor de inimă, cari și-au adus aminte de cuvintele Mântuitorului nostru Isus Hristos: »Nu vă adunați comori pe pământ, ci vă adunați vouă comori în cer, pe cari furii nu le fură și molile nu le strică, căci unde este comoara voastră, acolo e și inima voastră«.

Ajunși în sat, au făcut cu cucernicie slujba preafrumoasă a inseratului. Popor mult

ospătăria aceasta. După o săptămână erau trimiși la lucru: în grădini, la bucătărie, la cuptoare. Știntorii de carte erau obligați să citească sf. Scriptură.

Până la amiază era liniște în colonie. Fiecare se ocupa cu cetitul, ori cu lucrul de mână: țeseau, împletiau rogojini, corfe și pregăteau alte lucruri de casă, ce le scoteau la târgurile din Alexandria și le vindau. Seara se cercetau unii pe alții, cântau psalmi și alte cântări bisericesti ori ascultau învățăturile și sfaturile celor mai bătrâni. Când trebuia să se adune la biserică pentru utrenie, liturgie, vecernie: păzitorii se plimbau în jurul bisericii, suflau cu cornul în toate părțile, ori băteau toaca. Clopotele nu erau întrebuințate în vremile acele. Eremiții de prin cele văi și peșteri, auzind toaca ori tolnicul, se gătau și mergeau la biserică.

Nu departe de Nitria se afla *Celia* sau colonia cu adăposturi, — un șes, unde colibele eremiților se înșirau unele lângă altele, formând comane (sate) întregi. Lângă fiecare colibă se afla o mică grădină. Eremiții nu se plimbau dela unii la alții, ci fiecare trăia retras în căsuța lui, cetind, cântând și lucrând în grădinița lui. Numai în biserică se adunau cu toții, la mătâni și rugăciuni. Când cineva se îmbolnăvia, vecinii îl cercetau, îl mângăiau și-l ajutau pe cât îi ertau priceperca și puterile. Peste tot, era o ordine mai aspră decât la Nitria. De aceea treceau unii dela Nitria la Celia, când voiau să se desăvârșească.

se adunase în biserica încăpătoare, boltită, cu frumoase ferestre înguste cari se înalță și se adună la vârf, ca niște mâni aduse laolaltă spre rugăciune. Iconostasul era împodobit cu icoane modeste și două icoane mai pompoase ale Domnului Hristos, a Maicii Domnului și cu una făcută de pictorul Antonie Zeiler din Blaj, care arată scoborârea Spiritului Sfânt peste Apostoli, hramul bisericii. Strănila și părțile bisericii erau înfrumusețate din loc în loc cu frumoase covoare și țesături țărănești, din grija doamnei Mărioara Stoian, soția domnului notar Stoian, a doamnei preotese văd. Aron, și a doamnei preotese tinere.

Seara o masă bogată și binefăcătoare a așteptat pe oaspeții obosiți de calea lungă, ce o făcuseră.

*

Clopotele sunau vesele din toate puterile lor, în dimineața zilei următoare, Duminică, în 4 Decembrie 1927. Reverendisimul Domn Dr. Ioan Bălan își zicea cu evlavie rugăciunile de dimineața în sfântul altar. Prin curțile oamenilor se vedea o mișcare vie. Fiecare se grăbia să-și isprăvească mai repede treburile, ca să vie la sărbătoarea, care li-se vestia. Ortodocșii își începuseră slujba de dimineață, ca să poată veni și ei la praznic.

La ora nouă începea sf. slujbă a mănecatului. Strana era împodobită de cântăreții din Blaj, cari aveau în mijlocul lor pe dl. notar Stoian, vestit cântăreț și bun cunoscător al rânduelilor bisericești. În jur erau cantorii locali, precum și cei din Alma. Din altar se aude vocea melodioasă a preoților, dintre cari se remarcă vocea părintelui Stoian din Ghijasa, cântăreț mai distins încă decât fiul său, cu toate că se apropie de anii 70 ai vieții.

Slujba cu cântările ei dulci, cu rugăciunile ei înălțătoare de suflete, își urma cursul ei domol, iar biserica se umplea din ce în ce mai mult de poporul binecredincios, între care se arătau numeroși credincioși din Alma, în frunte cu Valeriu Ganea, curatorul și întreg comitetul bisericii. În frunte ia loc consiliul comunal, iar bătrânul învățător pensionar Suciu în strana din stânga.

După mănecatul începu sfințirea apei și botezarea poporului, apoi sfințirea bisericii și procesiune în jurul ei cu prapori. Soarele trimetea raze aurii curate, ca rugăciunile cari se înălțau, dulci ca și cântările, cari învăluiau în acordurile lor biserica și turnul și se ridicau împreună cu fumul de smirnă și de tămâie spre regiunile albastre, către Tatăl cel ceresc, în semn de închinare. „Innoțiți-vă fraților!” Peste capetele descoperite ale mulțimii se scobori pacea creștinească, pe fețele scaldate în lumină se cetia mângâierea. „Căci în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat. Aliluia”. După ce sufletele creștinești au lepădat grija cea lumească și au uitat totul ce le apăsă până acum, cuprinse de îndemnul sfinților cântări, și-au deschis porțile lor cele mai ascunse, ca să intre în ele pacea lui Hristos, gândul lui Hristos care străbate și schimbă pe omul cel vechiu, pe omul păcatului, îl curăță și îl face locaș al Spiritului Sfânt Impăratul Măririi!

„Deschideți, boeri, porțile voastre, strigară atunci preoții, și vă deschideți porțile cele de veci (adecă porțile sufletului) și va intra Impăratul Măririi”. „Cine este acela, Impăratul Măririi?” „Domnul cel tare în războaie, Domnul puterilor, acesta este Impăratul Măririi” însuș Dumnezeu, ziditorul cerului și al pământului.

Atunci porțile bisericii s'au deschis și prin aceasta s'a arătat tuturor luminat, că precum aicea s'au deschis porțile unei biserici noi-nouțe, ca să se așeze și să locuiască în ea însuși Dumnezeu, în forma preasfintei Cuminăcături, așa și noi trebuie să deschidem cutele cele mai ascunse ale sufletului, să alungăm de acolo tot ce e necurat și viclean, ca să se așeze în noi curată învățătura Domnului Hristos, dreptatea Lui, dragostea Lui, și mai pe urmă El însuș, împreună cu Tatăl și cu Spiritul Sfânt. Trupul și sufletul nostru să fie biserică sfințită alui Dumnezeu celui Preainalt.

Pe când începuse sf. liturghie veni păr. ortodox Muntean în fruntea credincioșilor dsale, ca să asiste și să se bucure de această sărbătoare creștinească și românească.

La sfârșitul sfinteii liturghii părintele canonic Dr. Ioan Bălan, ca un bun și luminat

părinte sufletească, a mângâiat și a înălțat sufletele celor de față prin o preafrumoasă făcătoare din învățăturile Domnului Nostru Isus Hristos. Ne-a dus pe toți cu gândul la fericitele timpuri, când Domnul Nostru Isus Hristos învăța poporul în pustie, îl hrănea cu cinci pâni și doi pești, îi arăta cum trebuie să căutăm mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea ei, și toate celelalte ni-se vor adăuga nouă; că singura comoară stătătoare sunt faptele bune, pe cari le facem pentru mărirea lui Dumnezeu, că pe acestea nu le fură nici furii, nu le strică nici molii, nu le spală nici apa, nu le arde nici focul, oi stau veci de veci și însoțesc sufletul nostru în fața lui Dumnezeu și îi sunt podoabă pentru vecinicie. A zidi lui Dumnezeu biserică e o faptă din cele mai alese. A cere mereu biserica lui Dumnezeu, e garanța sigură, că vom intra în cer, pentru că biserica e tinda cerului.

A amintit apoi cu mare laudă pe toți cei ce s'au ostenit ca să ridice lui Dumnezeu acest locaș de închinare.

După aceea păr. Victor Gîzdavu a mulțumit I. P. S. Sale Dr. Vasile, Suciu, Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru, care a purtat grije de aproape de mersul lucrărilor la biserică, ajutând și dând sfaturi părintești, Prea Venerabilului Consistor din Blaj, consiliului comunal pentru ajutoarele date, dlui notar Stoian și Dnei, tuturor fruntașilor comunei, ortodocși și sași, cari au sprijinit cu fapta și cu îndemnuri bune lucrările, mai ales credincioșilor duși în America cari au partea leului din tot ce s'a făcut, căci numai unul din ei, Ioan Lazar, a dăruit peste 180,000 Lei. Lor le-a mers scrisoare de mulțumită chiar din partea Înalt Preasfințitului Mitropolit. A arătat apoi stăruința comitetului bisericesc și a vestit tuturor, că și cei mai săraci credincioși din Pelișor au ajutat biserica cu lucru sau bani în preț de cel puțin 600 Lei. Erau banii văduvei din sf. Scriptură.

După acestea a urmat o masă bogată, la care au luat parte, afară de oaspeții din Blaj, Păr. Stoian din Ghijasa, tot comitetul parohial, fruntașii comunei, în frunte cu preotul săsesc și ortodox, consiliul comunal, în frunte cu dl.

Cam același traiu era și în *Sketis*, un cătun al Celiei, cu deosebirea că eremiții dela *Sketis* eșiau și la proprietarii de pământ din apropiere mai ales pentru a secera „în parte” (devălmășie).

În *Sketis* s'au retras și ocrotit mulți pustnici renumiți. Regula principală era tăcerea și lucrarea, ocolind trândăvia și vorbăria goală, fleacurile. Scriitorii ne spun cazuri duiioase de harnicie. Un eremit bătrân, perzându-și lumina ochilor, și neputând lucra altceva, s'a deprins să ducă apă dela un izvor, din apropiere de bordeiul său. Ca să nu rătăcească, i-s'a întins dela căsuță până la izvor, o sfoară lungă, legată pe niște pari. Un eremit tinăr s'a oferit să facă el serviciul acesta, de a căra apă. Dar bătrânul îi răspunse: „Fiul meu, de douăzeci și doi de ani îmi petrec timpul cu lucrul acesta și tu vrei să mă nenorocеști?”

Îmbrăcămintea eremiților era mai ales din păr. Având haine și hrană, ei erau îndestulați și mulțumiți. Celelalte le căutau în ceriu. Modul acesta de viață se numia „viața filosofilor creștini”. Cu toată hrana puțină și subțire, foarte mulți dintre ei au ajuns bătrânețe adânci.

Tavena, o insulă a fluviului *Nil*, la orașul Tebe. Sub conducerea sfântului Pachomie, viața eremiților de aici a luat forma vieții călugărești. Toți eremiții aveau locuințele sub un acoperiș, și masă, adecă mâncare comună. Erau împărțiți în 24 de clase, după cele

24 de litere ale alfabetului grecesc. Nume nu aveau, numai numeri. Fiecare clasă avea căpetenii (gomeni și stareți). Numai așa se putea susține ordinea cu aproape 7000 de călugări, câți erau aici. În toată săptămâna trebuiau să se spovedească și să se cuminece de două-ori. Cu științe nu le era permis să se ocupe, decât cu lucruri de mână. Obiectele se transportau cu corăbiile la Alexandria, unde se vindeau și cu prețul lor se cumpărau cele trebuitoare.

În același fel erau organizate și mănăstirile de femei.

*

În afară de aceste locuri amintite, mai erau așezări de eremiți în ținutul numit *Tebaida*: parte de eremiți singuratici, parte de pustnici însoțiți. La mîgura *Pisper* era așezată colonia sfântului Antonie. Erau și orașe, unde aproape toți locuitorii trăiau ca eremiții. Despre orașul *Ovirincus* bunăoară se scrie, că avea mai multe schituri decât case și eremiții se ocrotiau până și în turnurile și bastioanele din jurul orașului. Numărul călugărițelor era vr'o douăzeci de mii iar al călugăriilor vr'o zece mii numai în orașul acesta.

Lavre, adecă colonii de călugări, se mai aflau și în Palestina, Siria, și Pontus. Cineva se putea muta din o colonie în altă colonie ori putea să repășească din cinul călugăresc.

*

Va întreba cineva, că oare acei 100,000

de eremiți adus-au ceva folos omenirei, retrăgându-se de lume? Ori mai mare folos aduceau, dacă rămăneau la gospodăriile lor acasă?

Ceice pun astfel de întrebare sunt foarte întunecați la minte și nu cugetă, că astăzi, bunăoară, trăsese vr'o 1600 milioane de oameni pe rotogolul pământului. Din atâta haram de om, câte sute de milioane (iar nu sute de mii) aduc ceva folos omenirei, dacă nu ies în pustietate, ci-și văd de gospodăriile lor?

Folosul ce, fără indoială, l-au adus pustniciei nu este material, ci religios-spiritual. Lăpădându-se de bună voce de bunătățile pământului și de grijile lumesti, mulți dintre ei au devenit ca niște făclii luminoase arătând că nu e rătăcită calea spre Hristos. Cu drept cuvânt scria deci sfântul Ieronim către Heliodor, laudând viața pustnică:

„O deșertule, unde strălucesc florile lui Hristos! O pustietate, unde se fac pietrele din cari se zidește orașul marelui rege apocaliptic! O tu singurătate, care te bucuri de înfățișarea mai blândă alui Dumnezeu!

Stăpîni cei mai puternici ai bisericii creștine iubeau singurătatea. S. Vasile cel Mare, S. Ieronim, S. Atanasie, S. Grigorie cel Mare și nenumărați alții, în singurătate și-au adunat puterile sufletești, prin cari au întărit biserica și legea creștinească. Din viețile lor cetim că au avut multe vedenii, că au făcut semne și minuni. Nu trebuie să ne mirăm. Ei nu numai împliniau poruncile lui Isus, ci se

Stoian, notarul, domnii învățători Suciu sen. și Suciu iun. autor a multor broșuri frumoase de literatură populară. Au ridicat solemnitatea doamnelor intelectualelor prezente. Au mai luat parte comitetului bisericii din Alma, măestrii cari au zidit biserica și alții. Reverendisimul Domn Dr. I. Balan a cuvântat pentru Preafericitul Părintele nostru Papa Piu al XI, părintele creștinătății. Dl. notar Stoian în numele comunei pentru I. P. Sa Mitropolit și pentru reprezentantul său Dr. Ioan Balan. Părintele Munteanu, ortodox, pentru parochienii gr-cat; părintele luteran pentru înălțarea gândului creștinesc, au mai vorbit și alții, iar în urmă părintele Victor Găzdavu, pentru toți cei cari s'au ostenit la ridicarea sfântului locaș, laudând mult între altele hărnicia și omenia măestrilor, cari l-au zidit. Cei de față însă au constatat, că Sfinția S'au uitat pe sine însuși, trecând în tăcere gândurile multe, cari l-au frământat, planurile după cari a lucrat și a făcut pe alții să lucreze, și multele drumuri și alergări, cari a trebuit să le îndure, ca să adune din tot locul, de unde se putea aduna ceva, căci lipsa nu era nicăiri mai mare, decât tocmai în parochia gr-cat din Pelisor. Dacă s'au uitat ei, nu trebuie să-l uite credincioșii.

Masa s'a sfârșit cu mare veselie. După sfânta slujbă a inseratului, oaspeții s'au îndreptat iarăși spre Blaj, în uralele poporului, ducând și lăsând cele mai plăcute amintiri.

Corespondent.

Dragostea este invenție. Credincioșii romano-catolici din Brașov au cumpărat pentru biserica lor niște organe scumpe, pe cari le vor sfinți Dumineca viitoare. Cu acest prilej s'a hotărât să se facă un mare banchet. Dar un bun creștin a făcut următoarea propunere: La ce să ne adunăm noi credincioșii cu stare bună la cutare restaurant și să mâncăm și să bem, și în aceeași vreme sute de semeni de ai noștri să sufere lipsuri! Veniți să plătim cu toții câte 150 lei pentru banchet, mâncarea însă nu o mâncăm, ci să mâncăm în Dumineca aceea fiecare acasă în mijlocul familiei, iar banii ce i-am fi păpat să-i dăm la părintele, care să-i împărțească în ziua de Crăciun săracilor. Astfel vor avea și ei o zi fericită în anul acesta.

Propunerea a fost primită, și astfel săracii din Brașov vor primi de ziua de Crăciun $150 \times 200 = 30.000$ lei, o sumă foarte frumoasă.

nizuiu și spre viață desăvârșită, ocolind păcatele și ajutând pe cei nevoiași, dupăcum stă scris. Erau deci prietini lui Hristos. Despre unii ca aceștia zicea Mântuitorul: „Voi prietini mei veți fi, de veți face câte vă poruncesc eu. De acum nu vă mai chem pe voi slugi, căci sluga nu știe ce face domnul său; ci v'am chemat prietini, pentru că toate cele ce am auzit dela Tatăl meu, le-am arătat vouă“.

(Va urma).

Femeie cu o mie de rochii.

Nu de mult a murit o englezoaică foarte bogată, care toată averea și-a cheltuit-o numai pe rochii. Toată viața ei n'a făcut altceva, decât și-a tot cumpărat la rochii. Niciodată n'a purtat de două ori una și aceeași rochie. Cătră sfârșitul vieții și-a făcut socoteala, cât a cheltuit pe rochii și a găsit, că în toată viața a cheltuit 22 milioane lire englezești, cece face cam 19 miliarde lei.

Pe altceva n'a cheltuit și nici n'a ajutat pe nime. A murit în vârstă de 45 ani. A fost bine, că a murit, căci Dumnezeu știe cât mai cheltuia, dacă trăia.

Intâmplările dela Oradea și Cluj.

La Oradea s'a ținut zilele trecute congresul studenților din toată țara. Guvernul, care n'a încuviințat ținerea adunării dela Alba Iulia, nu numai că și-a dat invoirea pentru ținerea acestui congres, dar a pus la îndemâna studenților mai multe trenuri speciale, ducându-i la Oradea și înapoi, în cinste și fără plată.

La sfârșitul congresului câțiva jidovi și unguri au aruncat dela hotel Park apă fierbinte peste studenții români. Au fost răniți studenții: Petre Diaconescu, Radulian Marin și Mitrea din București. Atunci studenții au atacat pe dl Weislovits, proprietarul hotelului, bătându-l crunt. Au plecat apoi cete-cete și au spart toate ferestrele locuințelor și prăvăliilor jidovești. Mai mult, au intrat în sinagogile jidovești, și au dărâmat tot ce le stătea în cale, bănci scaune, feșnice și mese. Au luat apoi cărțile și odăjdiiile sfințite, și le-au aruncat în stradă și le-au aprins. Acelaș lucru l-a făcut și la Cluj și Huedin, fără de a-i putea împiedeca miliția. La Brașov însă trenurile studențești au fost așteptate de mii de soldați, cari i-au împiedecat de a mai face pagubele pe cari le-au făcut la Oradea și Cluj.

Pagubele făcute la Oradea sunt de peste 100 milioane lei, iar cele dela Cluj de peste 50 milioane, pe cari a declarat guvernul că le va plăti din banii statului.

În urma acestor stricăciunii s'au făcut interpelări la Cameră și Senat. La Cameră a interpelat dl Fildermann și Magdearu, iar la Senat dnii Ely Bercovici, rabinul Niemerower și Romul Boilă. Le-a răspuns tuturor dl ministru de interne I. Duca, făgăduind că va face cercetare și pe cei vinovați li va preda consiliilor de războiu ca să fie judecați, iar pagubele le va plăti guvernul.

Ungurii dela Budapesta și Ovreei dela Oradea mare.

Nu se află nimenia în țara asta, care se laude bravurile tinerești dela Oradea mare și de aiurea. Ele au fost un foc nedorit, aprins nu se știe încă lămurit de cine și pentruce, care ne-a făcut și ne face mult rău în străinătate. Nu sunt însă atâta tinerii de vină, cât cei cari i-au lăsat să ajungă la atâta. Și se poate că au fost printre studenți și alții, cari s'au folosit de prilejul binevenit, ca să poată jefui și fura.

Iată însă, că intâmplările dela Oradea mare, le-au luat înainte mai cu seamă Ungurii dela Budapesta și au făcut o vâlvă grozavă în jurul lor, chiar în parlamentul de pe malul Dunării. Partidele ungurești au strigat »ghivalt« și au zis:

— Români! potopesc pe Ovreei la Oradea mare! Săriți popoare culte și nu lăsați!

In chipul acesta ungurii dela Budapesta

au căutat să se amestece unde nu le fierbe oala și unde nu aveau nici o cădere să-și bage ciocul. Însă ei, Ungurii, au vrut să zică:

— Iată Francezilor, Englezilor și Italianilor, ați dat Ardealul pe mâna Românilor și acum ei nu sunt în stare să țină ordine și rânduiala! Nici nu pot să apere averile locuitorilor.

Iar în fundul sufletului lor au mai gândit așa:

— Stricați contractele de pace și lăsați iarăși, în mâna noastră, pământurile luate dela Ungaria veche, că noi suntem popor mai de rânduială decât Valahii!

Așa s'au gândit Ungurii când cu turburările dela Oradea mare. Au mers va se zică, cam prea departe dumnealor. Trist e că s'a petrecut ce s'a petrecut la Oradea mare, dar dela nește bravuri tinerești și până la stricarea contractelor de pace, e ceva mai departe decât dela Budapesta la Oradea!

Ungurii să-și vadă de năcazurile lor și fie pe pace că pe Evrei are cine să-i apere!

Ce mai e noi în politică.

În săptămâna din urmă întreaga politică s'a învârtit mai mult în jurul intâmplărilor dela Oradea și Cluj. Glasurile opoziției spun, că de turburările studențești ar fi vinovat mai cu seamă d. Tătărescu, subsecretar de stat la trebile din lăuntru, care nu le-a împiedecat la timp. Și se mai spune că nu s'au purtat cum trebuie nici unii funcționari și comandanți de trupe. De altă parte tot din București vine știrea, că d. Titulescu ar fi foarte întristat din cauza celor intâmplăte, căci i-au îngreuiat legăturile sale cu guvernele străine,

Svonurile spun că d. Tătărescu și-ar fi și dat mulțamita, numai că deocamdata nu i-a fost primită. Acelaș lucru se vorbește și despre d. Titulescu, însă până când scriem noi acestea șire veștile despre dimisia sa n'au fost întarite.

Una însă este adevărat, că guvernul și-a arătat hotărîrea să tragă la răspundere pe toți cei ce sunt vinovați de turburările dela Oradea și Cluj, atât studenți, cât și slujbași. Se și scrie, că prefectul dela Oradea mare și mai mulți comandanți de poliție, au și fost înălțurați din posturile lor. Iar la București stau închisi vre-o 36 de studenți, asupra cărora se vor face cercetări și dacă se vor afla vinovați, vor fi dați în judecata consiliului de război.

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Știrile Săptămânii

Numărul viitor al gazetei noastre va fi număr de sărbători, mai mare ca de obicei și cu o mulțime de ceteri frumoase. Acest număr se va trimite, ca foaie de probă, tuturor acelorora, cari l-au cerut până acum, sau îl vor mai cere, până în ziua de 20 Decembrie. Cu ei împreună vom trimite și mandate postale pentru abonament. Numărul de Anul Nou se va trimite însă numai acelorora, cari s'au abonat din bună vreme.

Un ziarist francez la M. S. Regele Mihail I. Ziaristul francez Geo London a stăruit să poată avea o întrevedere cu M. S. Regele Mihail I. Când M. S. a văzut pe ziarist, s'a mirat că n'are aparat fotografic și i-a spus: „Dacă n'aveți aparat fotografic, nu sunteți ziarist”. I-a vorbit apoi de călușul său, pe care încăleacă în fiecare Dimineață. Când ziaristul a voit să plece, M. S. i-a dat o fotografie, pe care ziaristul a și publicat-o în ziarul „Le Journal”. Ziaristul spune că M. S. este un copil adorabil, adevărat minunat și foarte draguț.

Un dar făcut liceului din Brașov. Dl Vasile M. Kogălniceanu, fiul marelui bărbat de stat Mihail Kogălniceanu care a fost unul dintre întemeietorii regatului român, a dăruit întreaga sa bibliotecă (adunare de cărți) liceului „Andrei Șaguna” din Brașov. Biblioteca dlui Vasile M. Kogălniceanu constă din 20 de mii de volume (legături de cărți).

Marele foc de la Oravița. Zilele trecute au ars la Oravița cazarma, sinagoga iudească și 40 de case. Focul s'a răspândit ca fulgerul, fiindcă era vânt foarte mare.

Uciagașii din str. Rosetti au fost prinși. Joi seara la ora 8 poliția din București a pus mâna pe uciagașii doamnei Costescu din str. Rosetti, în persoana lui Ion Lăcustă și Ion Bungărzan. Tot atunci au pus mâna și pe Augustina Melcher, care este ibovnica lui Bungărzan. Ei au recunoscut că au omorât pe dna cât și pe bucătăreasa, și că dela dna au furat apoi 302 mii lei. Ei au mai recunoscut că au omorât și pe cantonierul Grigore Rafală de lângă Constanța, furându-i 2000 lei.

Sâmbătă amândoi uciagașii au fost duși în casa unde au făptuit omorul, și au trebuit să arete în față polițiștilor, cum au omorât pe bucătăreasa și apoi pe bătrâna doamnă.

Holera bântue groaznic în India. În depărtata Indie a început să bântue (holera) ca la noi înainte cu 40—50 de ani. Într'o singură săptămână s'au prăpădit 6000 de oameni, între cari 106 europeni.

Impotriva falsificatorilor de lapte și smântână. În Piața Blajului se află uneori femei cari vând cu bani scumpi lapte și smântână falsificată. Mai zilele trecute un cetățean ni-s'a plâns, că i-s'a bolnăvit copilul mâncând smântână falsificată.

Atragem atențiunea primăriei și poliției asupra acestui lucru, rugându-le, să ia toate măsurile cele mai aspre impotriva femeilor fără de rușine, cari sunt în stare să vândă cu

bani scumpi laptele smântenit și smântâna înmulțită cu făină și prin alte mijloace. Ele fac nu numai hoție, dar păcătuiesc și împotriva poruncii „să nu ucizi”, lipsind de nutreământ pe bieții oameii dela orașe dar mai ales pe copiii nevinovați, și-i chiar îmbolnăvesc. Deci sunt vrednice de temnița care le așteaptă, conform legilor în vigoare

Papa și gazetele creștine. Zilele trecute a fost în audiență la sfântul Părinte episcopul din Rieti. Sfântul Părinte s'a interesat de aproape mai cu seamă de cetace cetesc credincioșii din dieceză. Episcopul i-a spus sfântului Părinte, că are în dieceza sa o gazetă populară creștină, pe care ar dori să o desvolte cât mai mult. „Susține gazeta, susține-o cu toate puterile Frâncii Tale — răspunse Preafericitul Părinte. — Susținerea și răspândirea gazetelor creștinești este munca cea mai bună apostolică pe care o poți face. Spune-le preoților tăi, că am zis eu, Papa dela Roma, că fac cea mai mare crimă (păcat groaznic de moarte, de neiertat) preoții aceia cari nu se nuzesc din toate puterile ca să răspândească gazetele catolice. În schimb ceice scriu aceste gazete sunt adevărați apostoli”.

Ger mare în toată Europa. În toată Europa răsăriteană domnește de câteva zile un mare ger, care, după cum profesesc învățății, se va mări încă.

Opt luni temniță, pentru că a bătut pe un cerșitor. Un cerșitor schiop s'a dus la țaranul Crișan Ioan din Sânmihailul de Câmpie și i-a cerut milă. Crișan l-a dat afară, cerșitorul a zis: »Nu se cuvine să dai afară pe un cerșitor«. Atunci Crișan s'a mâniat și l-a bătut crunt. Cerșitorul l-a părât. Tribunalul din Târgu-Mureș l-a judecat la opt luni temniță pe Crișan. El a apelat la Curtea de Apel.

S'a îmbogățit, scriind în gazete. Pe Lloyd George, fostul primministru al Angliei, l-au atacat dușmanii săi că a câștigat o avere prea mare prin politică. Dl Lloyd George a scris o declarație în gazete în care spune: „De când am părăsit guvernul, am muncit din greu în ziaristică, ca să-mi câștig cele trebuincioase ale traiului. Articolele mele au apărut în aproape toate gazetele mari ale lumii, iară veniturile, pe cari le-am câștigat în cei patru ani din urmă, au fost mai mari, decât toate veniturile mele din cei 17 ani cât am fost ministru”.

Ce bine ar fi dacă și gazetarii români ar putea-o spune aceasta!

A ars o mare fabrică la București. Zilele trecute a ars la București marea fabrică de pâine »Hardan«, arzând în ea și 80 de mii de pâini. Pagubele sunt cam de 30 milioane lei.

Și-a omorât copilul, fiindcă plângea. Muncitorul Costică Stănescu din București, de fel din comuna Ciupercieni (jud Gorj), trăia în nelegiuire cu o femeie, care avea un copil de un an și jumătate. Femeia zilele trecute a plecat de acasă și a lăsat copilul în îngrijirea lui Stănescu. Câtea a plecat, copilul a început să plângă. Stănescu, ne mai știind ce să-i facă, l-a luat la bătaie până ce a leșinat. Dar copilul iar s'a trezit și a început să plângă. Atunci Stănescu l-a prins de gât și l-a sugrumat, până ce a murit, apoi a fugit. Pe când a venit mama acasă, l-a aflat mort. S'a dus la poliție și a spus ce s'a întâmplat. Poliția îl caută pe dobitocul de Stănescu.

Din închisoarea din Cernăuți au fugit trei robi. Trei robi lucrau în brutăria închisorii din Cernăuți. Au făcut ce au făcut și au intrat în camera în care se păstrează uneltele cu cari au lucrat hoții la spargeri, cari unelte se țin de arătare lângă fiecare tribunal. Acolo s'au înarmat cu revolvere și au fugit. Seara târziu robii au fost aflați într'o cărciumă din Cernăuți. Dar ei au început să puște asupra polițiștilor și au luat-o la sănătoasa.

Șase omoruri în 22 zile în județul Caraș. Ni-se pare de necrezut și totuși este așa. Iată faptele: La 24 Oct., Vasile Udrea din Tiovanul Mare, a împușcat pe ginerele său Gheorghe Toader.

La 27 Oct., Dușan Marcovici, din Radimna, cu un par a omorât pe Zosida Stolanovici.

La 2 Noembrie, Ion Tinea, din Zorlențul Mare, cu o furcă de fier a omorât pe Ion Ioan.

La 2 Noembrie, Ștefan Dobra, din Cărașova, a ucis pe Gheorghe Ielba, din Nermet.

La 2 Noembrie, Dumitru Trufes, Martin Colojoară, Nicolae Durian și Ion Durian, din Zorlențul Mare, au omorât pe Martin Gogea.

La 14 Noembrie, Gheorghe Surăla și Zăria Lăzărescu, din Pătaș, au omorât pe Vasile Hânda.

Dinurul sfântului Petru. Înalt preasfântului nostru mitropolit Dr. Vasile Suciu a dat un cercular, care poartă numărul 7574, în care îi îndrumă pe preoți, ca a doua zi de Crăciun să adune în biserică danii dela credincioșii lor, cari danii se vor trimite apoi sfântului Părinte dela Roma, pentru că cu ei să ajutare bisericile sărace, dar mai ales pe creștinii făcuți din păgâni de prin Asia, America, Africa și Australia.

Sfântul Părinte dela Roma n'are nici o avere. El trăiește din danii credincioșilor săi din toată lumea, iar cu banii ce-i prisosesc ajutură bisericile sărace, cum ne-a ajutat anii trecuți și pe noi.

Indemnăm deci și noi pe cetitorii noștri, să dea din prisosul lor cât mai mult pentru acest scop sfânt și mare, cu atât mai ales, că și noi putem ajunge iarăși cu vremea la ajutorul sfântului Părinte dela Roma. În țările catolice se adună ca dinar al sfântului Părinte sute de milioane. Dela noi, fiind mai săraci, nu așteaptă sfântul Părinte sume mari, dar îi cade bine, când se convinge că filerul văduvei a fost dat cu dragă voie și din toată dragostea.

Veniți să-i facem și noi bucurie sfântului Părinte, de sfintele sărbători!

S'a făcut catolic, citind gazete catolice. Preotul metodist C. Wallace din Oklahoma a trecut în ziua de 8 Octomvrie 1927 la religia catolică, dimpreună cu soția și cu copiii. „M'am făcut catolic, citind gazete și reviste catolice. Bine ar fi, dacă biserica catolică și-ar răspândi ziarele și revistele sale în toată lumea, că atunci foarte mulți ar trece la această singură adevărată religie”.

S'au călugărit. În »Apusul lămurat« călugării sunt foarte mult cinșiți și prețuiți, las, că acei călugări sunt șoameni cu carte, trăind o viață cu adevărat sfântă. Pilda lor atrage nenunerați domni și doamne la mânăstiri, așa că șirul călugărilor și călugărițelor făcuți din cea mai aleasă societate este nesfârșit. Mai nou cetim despre următoarele cazuri:

Doamna Sofia Bronsfeld-Vitringa, cea dintâi femeie deputat din Olanda, s'a făcut călugăriță benedictină. Ea este fata unui scriitor

de seamă, și s'a măritat la vremea sa după un fecior de preot protestant. Neavând copii ea a intrat în politică și s'a făcut cea dintâi femeie-deputat din Olanda. Murindu-i bărbatul a intrat în mănăstire. Al doilea caz e al teatrului de cinematograful Roman Novarro, care a intrat în mănăstire. Al treilea este un preot păgân, în vârstă de 60 ani, care a intrat în mănăstirea trapiștilor din Vankiajung. Al patrulea caz este bărbatul de stat chinez Lou, fost ministru al Chinei la Haga, și fost ministru de externe al Chinei, care a iscălit în numele Chinei tratatul de pace dela Paris. El a intrat în mănăstirea călugărilor benedictini din Lophem.

Polonia cumpără aur. Banca Națională a Poloniei a cumpărat în Statele Unite Nordamericane, aur în valoare de 15 milioane dolari, ca să aibă bază de a mai tipări bani de hârtie.

Cooperativa și vânzătorul.

E bine să-i dăm procent după venitul mărfurilor?

Când am înființat cooperativa de consum la noi în sat, am făcut-o cu scopul ea, prin ea, să ne procurăm marfă bună și ieftină.

Am angajat atunci pe un om din sat, care era mai isteț, mai bun socotitor și pe care l-am cunoscut cu toții, ca fiind om foarte de omenie, și l-am pus de vânzător.

Angajându-l a trebuit să încheiem cu el contact și să-i statorim și lui o plată pentru lucrul lui.

Mult ne-am gândit și ne-am sfătuit cum anume să-l plătim. Dacă-i dăm plată fixă, apoi nu iese treaba bine, fiindcă se lenevește și nu se indeamnă la vânzare, pentru că plata și-o primește ori face, ori nu face vânzare.

Ne-am sfătuit apoi ea să-i dăm procente. Dar după ce să socotim procentele? Unii ziceau să le socotim după venitul mărfurilor. Dar cum să-le calculăm?

Când era sfatul în toi, iată că ne pomenim și cu domnul Controlor al cooperativelor. Tare ne-am îmbucurat văzându-l între noi, pentru că dumnezeului și la înființare, mult ne-a ajutat și bine ne-a sfătuit. Apoi tocmai la vreme a venit și acum ca să ne descurce: cum va fi mai bine să plătim vânzătorul, în așa fel ca și el să fie mulțumit cu răsplată și și cooperativa să-i deie tocmai atât cât merită lucrul lui.

I-am arătat deci, că unii oameni vreau să-i deie procente după venitul mărfurilor.

Iată ce ne-a spus dl Controlor:

— Oameni buni, bine ați gândit, dar rău ați nimerit. Bine ați gândit ca să-i dați procente, dar rău ați nimerit calculându-le după venitul mărfurilor.

Anume: Venitul mărfurilor se socotește numai când se fac încheierile la

sfârșitul anului, inventar și bilanț. Numai atunci se poate ști deci cât face a patra sau a treia parte cât i-ați statorit ca plată. Dar e drept ca un om muncitor să nu știe până la sfârșitul anului ce salar are? Și până atunci să nu capete nici un ban?

— Ba că nu-i bine, am zis și noi.

— Dar e și nedrept a salariza după venit din alta cauză. Dvoastre n'ați făcut cooperativa ca să câștige mult la marfă. Așa-i? Și cu cât va veți întări, veți vinde tot mai ieftin? Nu? Dar ce pățește vânzătorul? El va vinde tot mai mult, va munci din greu, dar venitul n'a crește așa de tare, fiindcă nu e scopul cooperativei. Apoi atunci plata fi va oare în proporție cu munca? Lucru va fi mult și răsplata puțină. Dar ce indemn va fi acesta pentru vânzător? Indemn rău, nu...?

Deci trebuie să găsim așa o deslegare, ca tot procent să-i dăm, dar socoteala să fie ușoară, să se poată face lunar, să fie în proporție dreaptă cu munca: muncă multă, răsplată multă, muncă puțină și plată puțină și această plată să nu atârne, numai de lucrul făcut.

— Dar cum să-l plătim dară ca să fie bine — am întrebat foarte curiosi, oare cum vom scoate treaba la calea cea bună?

— Nimic mai simplu! *Să-i hotărâm un procent pe care să-l calculăm după banii vărșafi la cassă de vânzător.* Câte părți bune are acest fel de a salariza pe vânzător vă voi dovedi Dumineca viitoare.

Grațian G. Măreș.

FEL DE FEL.

O viperă într'un butoiu cu bere.

Intr'un oraș din Cehoslovacia, la o berărie oamenii au început să bea bere. Berarul a scos un butoiu proaspăt, i-a pus cep și a început să împărțească paharele cu bere. Omul care a beut cel dintâiu pahar cu bere, după câte-va minute, a căzut jos și a murit. Supărați oamenii au sârit la berar. Acesta ca să arate, că n'a pus nimic otrăvicios în bere, a beut și el un pahar de bere. Dar îndată după ce a beut din bere, a căzut jos și a murit.

Atunci oamenii au cerut să se facă cercetarea berei. Au venit judecătorii, au desfăcut butoiul și spre mirarea tuturor au găsit în butoiu o viperă.

Se vede, că butoiul lăsat prin curte, o viperă a intrat în el și și-a făcut acolo cuib. Când au umplut butoiul cu bere nu l-au mai spălat și așa vipera a rămas acolo. A otrăvit berea și astfel a pricinuit moartea celor doi oameni.

Câți copii se nasc pe minut.

Un învățat a făcut socoteala câți copii se nasc pe minut și a găsit, că în lumea întreagă se nasc 36 milioane copii pe an, adică câte 60 de copii pe minut.

Dacă s'ar pune leagănele lor cap la cap, s'ar face un lanț, care ar încinge pământul. Iar dacă mamele ar putea să defileze înaintea cuiva cu copii în brațe îndată după naștere, cea din urmă mamă, când ar ajunge să defileze ar avea copilul de patru ani, inchipuindu-ne, că ar defila tot câte 20 mame pe minut.

Câtă dare plătește americanul Rockefeller.

Ua! dintre cei mai mari bogotani din America este Rockefeller. Mare parte din avere și-a dăruit-o pentru binefaceri. Cu toate acestea i-a mai rămas atâta, încât plătește pe an o dare de șapte milioane dolari, ceea ce în bani de ai noștri face peste două miliarde lei.

Desghețarea poamelor.

Dacă ai mere ori pere înghețate, pune-le într'un vas și toarnă peste ele apă rece. Mai pune și un pumn de sare. După o jumătate de ceas scoate-le afară. Sunt desghețate.

Calnucii din Rusia își fac un stat.

În părțile de miază-noapte-răsărit ale Rusiei, trăește un neam de oameni, anume Calnucii. Acestia până la războiul cel mare erau supuși Rusilor și erau pe cale de a se stinge. Dela război încoace au început se între și ei în șirul neamurilor mai înaintate. Până la război se cuprindeau numai cu păstoritul și umbiau dintr'un loc într'altul. Acum însă s'au statornicit și au început să-și facă sate și orașe. Și-au făcut școli, biblioteci și case obștești. Și acum își fac orașul care să fie capitala statului și în care să se desfășure toată viața lor politică și economică. Numele orașului va fi Elista. În locul corturilor de mai înainte, acum încep să-și ridice case cu etaje. Numai dela război încoace și-au făcut 156 școli, 10 biblioteci și 19 case de cetire.

Englezii vreau să puște cu funul în lună.

Un inginer englez, a făcut pe hârtie planul unui ton mare, cu care ar putea să puște până în lună. Zice că în 36 ceasuri, gionțul ar ajunge tocmai în lună.

Mai mulți bogătași s'au și prins se pună bani și să ajute planul inginerului.

Se vede că Englezii au prea mulți bani, că nu știu ce se facă cu ei.

Medan Vasile. Din suma de 300 lei primită în 28 Sept. 1927 am trecut pe 1925 Lei 120, pe 1926 lei 150, iar restul pe 1927. Până la 31 Dec. 1927 mai aveți de plătit încă 150 lei.

Maria Repolschi. Am primit prin dl. prof. Maior Lei 504: restanța de 54 lei pe 1924, pe 1925 lei 120, pe 1926 lei 150. iar pe 1927 lei 180.

Moldovan N. Iernoțcul. Am primit prin dl. prof. I. Maior lei 90 abonamentul până la 31 Dec. 1927, iar pentru calendarul preoțesc lei 38.

Ioan Florii. Din suma de 300 lei am trecut pe 1926 lei 75, pe 1927 lei 180, iar restul de 45 lei pe 1928.

Oltean Alexandru. Am primit 540 lei. Din cei 180 lei pentru Dv. am trecut pe 1926 lei 90, pe 1927 lei 90, mai aveți restanță de 90 lei până la 31 Dec. 1927. Pentru Ichim Alexandru Lei 180, abonamentul până la 31 Dec. 1927 și pentru Filipșan Ioan tot 180 lei din cari am trecut 120 lei pe 1927 iar 60 lei pe 1928.

Pavel Ogușan. Am primit 180 lei pe 1927.

Văd. Pop Gavriță. Am primit 180 lei, abonamentul până la 1 Dec. 1927.

Popa Ioan B. Am primit 200 lei din cari am trecut restanța de pe 1926 Lei 120, iar 80 lei pe 1927. Mai aveți de plătit pe 1927 încă 100 lei Bani trimiși până acum i-am trecut în restanța anilor trecuți.

Cordoș Leon. Am primit 90 lei. Adresa am schimbat-o pe numele Dvoastră.

Dumitru Popa. Am primit 199 lei. Din cari abonamentul pe 1927 lei 180, iar 19 lei pentru 1 calendar.

Mihai Gora. Am primit 140 lei din cari 35 lei pentru un calendar mare, iar 105 lei in abonament pe 1927 și 1928.

Ioan Pop P. Din suma de 180 lei am trecut restanța pe 1926 de 120 lei, iar restul pe 1927. Mai aveți de plătit pe 1927 încă lei 120.

Iosif Zaic. Am primit 100 lei. Mai restati 80 lei până la 31 Dec. 1927.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Concurs

Se publică concurs de cantor la biserica gr.-cat. din Căpușul de Câmpie pe termenul de 28 Decembrie 1927 prelungă următoarele emolumente:

1. Casă cantorală cu grădină.
 2. Porțiunea canonică în estensiune de 7 (șapte) jug. arător și cositor.
 3. Stolarele îndatinate în parohie.
- Dela concurenți se recere să fie provăzuți cu diplomă de Cantor.

Căpușul de Câmpie la 5 Decembrie.

Curatorul bisericesc.

Vasile Suciu
protopop—paroh loc.

(417 1-1)

Administrațiunea cent. capit. — Blaj

No. 999/1927

Viticultor

Pentru postul de viticultor la viile fundamentale se publică concurs cu termenul de 5 Ianuarie 1927. Retribuția *anuală*: locuință cu grădină, încălzit și luminat, apoi un iugăr sămănătură de cucuruz, 200 litre must, ținerea unei vaci cu vișal, 2 purcei de câte 6 luni și 3% din câștigul viței oluite. Pe urmă *lunar*: Lei 700 leafă, 5 feldere (75 kgr) grâu și tot atâta cucuruz. La cereri se vor alătura: 1) Extras de botez 2) Certificat de calificare, 3) Certificat de praxă și 4) Atestat de moralitate dela preotul domiciliului.

Blaj 9 Decembrie 1927.

Dr. Ambrosiu Chețianu
adm. capit.

108 1-2

Administrațiunea centrală capitulară, — Blaj.

Concurs

La uzina electrică a fundațiunii Aug. Laday, dela Petrisat, este vacant un post de mecanic.

Retribuția: locuință, încălzit, luminat, și lunar 5000 Lei leafă, 30 kgr. grâu și 15 kgr. cucuruz.

Se publică concurs cu termenul de 15 Decembrie 1927. Concurenții vor alătura la cereri:

1. Extras de botez.
2. Certificat de calificare.
3. Certificat de serviciu.
4. Certificat de moralitate dela preotul local.

Blaj, 30 Noembrie 1927.

Dr. Ambrosiu Chețianu
adm. capitular

Tapetier perfect

Lucrează foarte frumos și ieftin și la dorință, merge și în comune.

Adresa, Blaj, str. Princip. Carol 158.

(448) 1-1

Calitate garantată!

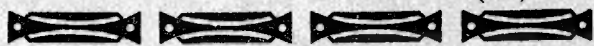
Cozonaci și pâine bună

la sărbători numai acela va avea cine va cumpăra renumita făină din Banat dela

Ștefan Nyerges Blaj.

Prețuri extrem de ieftine!

(468) 1-?

Dr. GRASSER medic

Mediaș, Hotelul Vânător, Etaj I

RADIOSCOPIE ȘI RADIOGRAFIE

Orele de consultațiune: 10—12 a. m.
și 2—4 p. m.

(407) 2-2

Moară de vânzare.

Se vinde din mână liberă o moară cu motor de benzină, 16—20 Lang-Wolf, cu două perechi de petri, în comuna mare Sâncel (600 fumuri), posta Blaj.

Doritorii să se adreseze la moară.

(410) 3-3

AVIZ.

Am onoare a aduce la cunoștință On. P. că începând cu ziua de 15 Noembrie mi-am deschis din nou

Atelierul de pantofarie

în str. REGINA MARIA (casele dlui Șandru).

Pregătesc ghete de lux pentru Dame și Domni. Praxa îndelungată făcută în străinătate, mă pune în plăcuta poziție să pot executa cele mai moderne forme de ghete.

Rugând On. P. de binevoitorul sprijin, rămân,

Blaj, 12 Nov. 1927.

cu toată stima:

VASILE CIORTEA

(411) 3-4

Cine vrea să cumpere ceas de busunar ieftin, să meargă la

M. Friedmann

Ceasornicar și juvarier BLAJ

Aici se vând ceasuri cu 350 L., garanție un an.

Patefoane 2500-3000.

Tot aici se află cele mai frumoase Cadouri de Sărbători.

Prețuri fixe, dar moderate

(460) 2-?

AVIZ.

Se caută un vânzător harnic și priceput, care în caz de lipsă să fie în stare a și conduce prăvălia de coloniale și manufactură a Cooperativei „Ajutorul“ din Blaj.

Reflecții își vor trimite ofertele, însoțite de scrisorile de serviciu de până acuma, până la 31 Decembrie 1927.

Vor fi preferiți, cari vor putea depune în caz de angajare și cautiune.

Cooperativa „Ajutorul“
BLAJ.

(419) 1-1

La *Librăria Seminarului* din Blaj se află de vânzare următoarele:

Cărți bisericești

Sfânta și dumnezeiasca Evanghelie, a Domnului și Dumnezeu-lui nostru Isus Hristos; legătură de carton cu călcâi de piele și cruce aurită Lei 550.—

Aceeaș sfântă Evanghelie, în legătură întreagă de piele, cu cei patru evangheliști și crucea aurită „ 2500.—

Apostolul sau Faptele și epistolele Sf. Apostoli; legătură de carton, cu călcâi de piele „ 375.—

Euhologiu sau Molitevnice legat în pânză, cu cruce aurită „ 260.—

Orologion sau Ceaslov legat în pânză cu cruce aurită „ 260.—

Antologion sau Mineiul care cuprinde în sine slujbele dumnezeieștilor sărbători, ale Născătoarei de Dumnezeu și ale Sfinților de preste an; amândouă tomurile în legătură tare, cu călcâi de piele; Tomul I Septembrie—Decembrie „ 780.—

Tomul II și III legate împreună, cari cuprind lunile Ianuar—August și rânduiala slujbelor de obște ale Sfinților „ 1100.—

Triod care cuprinde toată rânduiala din Sfintele Paresimi; legătură tare, cu călcâi de piele „ 510.—

Octoih mic pe opt versuri, împreună cu altele ce se țin de înserat, mânecat, Sâmbăta și Dumineca; tipăritură din 1927; legat în pânză „ 110.—

Toate acestea cărți se cer dela:

Pentecostar mic care cuprinde cântările dumnezeiești dela Dumineca Paștilor până la Dumineca tuturor Sfinților; legat „ 90.—

Rânduiala Sf. Ungeri sau Maslul care se cântă de un preot „ 5.—

Prohodul Domnului nostru Isus Hristos „ 10.—

Psaltirea Profetului și Impăratului David; legătură de carton cu pânză „ 100.—

Acatistier sau carte care cuprinde în sine rugăciuni pentru pietatea fiecărui creștin, legat frumos „ 100

Domnului să ne rugăm cârticică de rugăciuni și cântări, întocmită de Dr. Nicolae Brînzeu; legată „ 20.—

Cântărețul cu răspunsurile și cântările dela sf. liturghie și dela alte slujbe, pentru tinerime; legat „ 12.—

Librăria Seminarului, Blaj jud.
Târnava-mică